

Travessem l'Atlàntic

Llegir per parlar, llegir per aprendre

Abans de llegir

Què us suggereix la paraula exili?

Exili és sinònim de llibertat?

El *Winnipeg* ha estat anomenat, també, el vaixell de l'esperança.
Quins altres noms podríeu atribuir a un vaixell d'aquest tipus?

Després de llegir

1 Intenteu definir el concepte de llibertat.

2 Creieu que podem acabar sent esclaus de la nostra llibertat?

3 Per què aquest vaixell representa la llibertat?

4 Poseu-vos en la pell dels personatges del fragment que heu llegit. Què us sembla que escriuríeu a Pablo Neruda per poder embarcar-vos en el vaixell?

5 La travessa de França fins a Xile és llarga. Com us imagineu el decurs d'un dia en el vaixell?

6 El fet de prendre una determinació com aquesta, emprendre un viatge a l'altra banda del món, suposa començar molts reptes. Com us imagineu l'arribada al nou país?

7 Si, de sobte, haguéssiu de deixar casa vostra i el vostre país, quin país triaríeu per viure? Per què?

Travessem l'Atlàntic

Un vaixell rumb a Xile

Un dia, la Teresa va acompanyar la Maria Bertand a buscar arròs i farina al poble.

Van entrar en un estanc, a comprar tabac per al senyor Bertand.

La Teresa va poder donar un cop d'ull als diaris.

Deien que es preparava una altra guerra a Europa i que França estava en perill.

Això encara la va amoïnar més.

També va poder llegir una notícia petita que era a la primera pàgina del diari.

Un poeta de Xile, un país d'Amèrica del Sud, havia arribat a França. Es deia Pablo Neruda.

Pablo Neruda també era polític i havia tingut una idea fantàstica. Sabia que a França hi havia moltes persones pobres que havien fugit de la guerra d'Espanya. I volia ajudar-les.

Va aconseguir un vaixell antic i grandios i va fer posar-hi molts llits perquè hi cabés molta gent.

El vaixell aniria a Xile, al seu país, ple d'homes, dones i criatures. El president de Xile havia promès que deixaria quedar tots els que arribessin amb el vaixell. Xile seria casa seva.

La Teresa va obrir molt els ulls quan va llegir la notícia.

El cor li anava de pressa com si li volgués sortir del pit.

Xile era molt lluny i haurien de navegar molts dies per arribar-hi, però aquell viatge significaria la llibertat. Podrien començar en un altre lloc.

Buscarien feina i podrien tenir una caseta. I la Miranda aniria a l'escola.

Al diari deia que tothom qui volgués pujar al vaixell havia d'escriure una carta a Pablo Neruda.

→ MARTÍ CONSTANS, Núria. *Les mateixes estrelles*.

Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2010. (Llegim. Lectura fàcil; 4)

Preparació de l'activitat

- Llegeix el text de lectura diverses vegades i preveu les dificultats que pot tenir.
- Consulta l'apartat «Informació per preparar aquesta lectura» que trobaràs tot seguit. Obtindràs informació sobre l'autor o el tipus de text que es presenta.
- Al final d'aquesta pàgina hi ha un apartat amb enllaços a webs on, si ho vols, pots ampliar informació.
- Recorda que entre tu i l'aprenent heu de compartir un codi per quan calgui fer evident algun error durant la lectura.
- És important respondre totes les preguntes de l'apartat «Abans de llegir».

Per fer la lectura amb l'aprenent segueix les pautes que es donen en el document de presentació del material (<http://www.gencat.cat/llengua/llagirperparlar>).

Recorda que l'objectiu és llegir en parella i fer conversa a partir de la lectura.

INFORMACIÓ PER PREPARAR AQUESTA LECTURA

A la vida, hi ha moments que cal prendre decisions importants. Segons el rumb de les situacions, aquestes decisions poden condicionar-nos per sempre. Al llarg de la història, molts esdeveniments han empès homes i dones a abandonar el país d'origen. A les guerres tothom hi surt perdent. La Guerra civil espanyola va provocar que molts republicans i comunistes marxessin com a refugiats a França a causa de l'arribada de Franco al poder.

El poeta Pablo Neruda es va assabentar de les condicions de vida precàries que patien aquests refugiats i va decidir organitzar un viatge a Xile perquè aquests refugiats tinguessin l'oportunitat de començar una nova vida.

Winnipeg és el nom del vaixell de càrrega que va dur 2.200 refugiats cap a l'esperança. Neruda, a les seves memòries, va deixar constància amb uns versos de la nit que aquell vaixell va sortir del port:

Que la crítica borre toda mi poesía, si le parece.

Pero este poema, que hoy recuerdo, no podrá borrarlo nadie.

El fragment que llegireu se situa en aquest context

DURADA DE L'ACTIVITAT 1h.

Ampliació de la informació

En aquestes pàgines trobareu més detalls del vaixell de l'esperança, opinions de familiars que van participar en el viatge i documentació gràfica:

<http://alejandrorosmateos.blogspot.com.es/2012/09/el-winnipeg-de-pablo-neruda-el-vaixell.html>

<http://www.winnipeg-cl.org/>

<http://www.youtube.com/watch?v=5B6uBX6qGWk>

www.gencat.cat/llengua
www.cpnl.cat

LLEGIU i PARLEU

© Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura.
Direcció General de Política Lingüística

© del text de la lectura *Publicacions de l'Abadia de Montserrat*

© dels pictogrames *The Noun Project*

Disseny *Carol van Waart*

D.L. B.19828-2013

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

CONSORCI PER A
LA NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA